

ДОКЛАД НА КРАСИМИР ПРЕМЯНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СТДБ
ЗА ДЕЙНОСТТА НА СЪЮЗА ПРЕЗ 2011-2016 г.

1. Какво характеризираше изминалият петгодишен период?

Началото на отчетния петгодишен период започна през 2011 година със загубата на нашия председател Костадин Карамитрев, изиграл водеща роля във възраждането на тракийското движение след 1989 г. Нашата задача бе да запазим приемственост и да продължим възроденото дело в новите условия. Във връзка с това се погрижихме да увековечим неговата памет чрез издаване на книга, поставяне на паметна плоча на входа на СТДБ на ул. „Ст. Караджа“ 7 и предложение до кмета и Общинския съвет на Хасково Костадин Карамитрев да бъде обявен за почетен гражданин на града.

Периодът между 2011 и 2016 г. бе време на кризисна обстановка в страната, която до голяма степен е в резултат на последствията от световната икономическа криза. Наложихме да работим с три правителства, които идваха и си отиваха при масови протести.

В условия на засилена нестабилност и недостатъчна ефективност на институциите, нашата организация много често заместваше ограничената дееспособност на държавата, отстъпила част от своя суверенитет с влизането си в ЕС. Изхождахме от разбирането, че в такива условия нараства ролята на неправителствените организации като СТДБ, които трябва да се включат в настоящето и бъдещето на страната, и

да се опитат да съчетаят достойното си историческо минало с ролята на активен фактор в съвременното българско общество.

2. Какви приоритети и задачи си поставихме?

Стратегическа цел на СТДБ стана укрепване ролята и влиянието на нашата организация в българското общество в защита на националните интереси и просперитета на страната във време, в което част от неправителствените организации в България, щедро финансирани от външни „благодетели”, играят доминиращо ролята на инструменти на външна политика. Декомпозирането на тази стратегическа цел бе реализирано чрез пет основни задачи, които се опитахме да реализираме.

Първата задача бе много по-активните позиции и участие на звената на СТДБ в решаването на местните и националните проблеми. Изхождахме от предпоставката, че нашата членска маса цени миналото, но живее в настоящето. Преценихме, че трябва да бъдем неправителствена организация, която се ориентира не само към миналото, но води битка за решаването на днешните и утрешни проблеми, свързвайки миналото с настоящето и бъдещето. Затова обърнахме специално внимание на дейността на всички структури на СТДБ, в т.ч. и на нашия партньор Политически клуб „Тракия”.

Тревожната тенденция, при която потомци на тракийци заминават и късат връзките със своята родина до голяма степен обуславя нашите усилия да се борим за подобряване на социално-икономическата перспектива в страната. В тази битка прилагането на комплексни мерки от обществено-политически характер играят решаваща роля. Ако не я променим ситуацията и миграцията на потомци тракийски българи продължи, ще се

задълбочат кризисни процеси и в самата организация. В тази връзка полагаме усилия тракийската кауза да бъде вградена в българския национален идеал като приобщаваме към нея нови институции и хора.

Втората задача бе борба срещу забравата, като направим всичко възможно за запазване паметта за тракийските българи. Защото истинската история във времена на забрава, е манипулации на историята на страната.

Изхождахме от предпоставката, че не може да има настояще и бъдеще, ако не се опираме на дълбоки корени. Поставихме си задачата да продължим да пазим традицията, да пазим миналото и винаги ще го правим, каквото и да ни струва това. Във време, в което в страната се събаряха паметници, сменяха се имена на улици, пренаписваше се историята, ние обновявахме паметници и градихме паметници не само у нас, но и на територията на други държави като Турция, Гърция, Италия, Украйна, чествахме годишнини и търсехме нови важни факти от нашето минало. Кампаниите по такова изграждане се превръщаха в център на масови прояви и всенародно движение, в средство за обединяване на нацията около благородни и патриотични идеи. Така стана например с инициативата на Съюза за изграждане на паметник на Капитан Петко Войвода в Киев. Така стана с честването на Екзарх Антим Първи и откриването на неговия бюст-паметник в Одрин, а след това бе водена и битка за съхранението му. Продължаваме тази дейност с предстоящо поставяне на паметна плоча на Петко Войвода в Санкт-Петербург; ново изграждане и ситуиране на паметник на Петко Войвода в

централната Алея на славата в София, където му е мястото; наименоване на метростанция „Тракия“ в столицата и художествено оформление на нейните зали.

Такава роля играеха честванията, съборите, научните дискусии, свързани с десетките годишнини през изминалите пет години. Ще спомена само малка част от тях, свързана с кръгли годишнини, които бяха повод за обръщане на нашата памет към тях - 100 години от началото на Балканската война и Одринската епопея, 100 години от разорението на тракийските българи, 110 години от Илинденско-Преображенското въстание, 140 години от Априлското въстание, 120 години от началото на организирано тракийско движение, 80-годишнината от създаването на Тракийския научен институт, 170 години от рождението на Капитан Петко Войвода, 90 години от подписването на Ангорския договор.

За първи път в 120 годишната история на нашата организация неин празник придоби общонационално значение. Честванията на 26 март – Денят на Тракия формира профилът на СТДБ като патриотична организация, бореща се за национални интереси и национална идентичност. Благодарение на съвместните ни усилия неговата значимост се утвърди в националния календар наред с дати като 3 март и 6 септември. Като носител на автентичния патриотизъм тракийската организация организира както чрез Върховния комитет, така и чрез тракийските дружества в страната над сто различни събори, тържества, чествания, посветени на национални герои и героични събития. На тях се стекоха десетки хиляди тракийци и наши съмишленици. Сред тях особено значение има ежегодният

Национален събор през август на Петрова нива, който се превърна във важна част от българската национална кауза, водеща до консолидация на българския народ около основополагащи национални ценности и приоритети. Наред с него можем да споменем още стотина такива чествания за изминалите пет години като се почне от ежегодния Национален тракийски младежки събор на тракийския мемориал “Илиева нива”, Аврен, Маджарово и се стигне до ежегодния Национален тракийски събор в Славейно, Националният гергьовски събор в Поморие, поклоненията на гроба на капитан Петко войвода във Варна, Международен фолклорен фестивал в Старозагорски минерални бани, „Богородична стъпка” и много други. Ако вземем например само една от тези пет години – 2014, ще видим, че СТДБ, заедно с тракийските дружества е бил организатор на 21 национални мероприятия и е участвал в 11 съвместни инициативи или форми на развитие на връзките с други организации, т.е. по едно мероприятие на всеки десетина дни, което е огромно постижение за една гражданска организация.

Трета наша основна задача бе защитата на интересите на тракийци и техните наследници, свързани с обезщетението за заграбените имоти на техните деди в Източна Тракия и Мала Азия. Наша цел бе превръщането на този проблем в национален, в общобългарски. Бе изградена работна група от наши кадрови дипломати и учени, която да систематизира аргументите за заслужените имуществените и финансови претенции на тракийци и търси пътища за решаването им с помощта на Външно министерство. През изминалите пет години този проблем мина различни етапи в

междудържавните отношения между България и Турция, чрез които търсехме неговото решаване, като различните правителства имаха различна степен на ангажираност. Наясно сме, че тази битка ще бъде дълга и трудна, тъй като е свързана с деликатните ни отношения с една възходящо развиваща се сила, каквато е Република Турция, която отказва да признае нашите искания. В нашата дейност стъпихме на два основни стълба. Първият от тях беше международно правен. Позицията на СДБ бе, че интерпретацията на правните аспекти трябва да надхвърли рамките на Ангорския договор и да се опре на „Конвенция за превенция и наказания за извършване на геноцид“ (Утвърдена и предложена за ратификация с резолюция на Генералната Асамблея на ООН 260 А (III) от 9 декември 1948 г.) и Конвенцията за неприлагане на давност по отношение на военните престъпления и престъпленията против човечеството (Приета от Общото събрание на ООН на 26 ноември 1968 г. с резолюция 2391 (XXIII). Ратифицирана с Указ № 344 от 10 април 1969 г. – ДВ, бр. 31 от 1969 г. В сила за България от 11 ноември 1970 г.), които нямат давностен срок.

Вторият стълб, на който стъпихме бе политическият и моралният, с всичките му аспекти, сред които най-остър е този за прогонването и погрома, по същество геноцида над българите от Източна Тракия и Мала Азия. СДБ си постави за задача да съдейства по всякакъв начин на държавните институции да изработят позиция, която да отговаря на интересите на тракийци и да води към започването на двустранни българо-турски преговори, посветени единствено на тракийския въпрос.

Четвърта наша основна задача стана специалното ни внимание към ролята на православието и утвърждаването на българщината, на духовните ценности и морал.

От една страна, във времена, в които се говори за така нар. „цивилизационен избор“ и нараства ролята на цивилизационната идентичност, за нас бе ясно, че наред със славянската азбука и история, другият стълб на нашата идентичност е православието. От друга страна, осъзнаваме, че историята на тракийци е неотделима от историята на Българската православна църква (БПЦ) и това е важна характеристика в идентичността ни на тракийци и на българи. Затова отделихме специално внимание на собствеността и екзархийските имоти в Турция. Имахме активна роля в инициативата за възстановяването на църквата „Свети Спиридон“ в Лозенград. Осъществихме добро взаимодействие с Екзархийското настоятелство в Истанбул. Превърнахме в традиция Националните тракийски събори в църквите „Св. Георги“ и „Св Константин и Елена“ в Одрин през м. май. Защиствахме от хулите и нападките Българската православна църква. Издигнахме паметник на Екзарх Антим I в двора на църквата „Св. Св. Константин и Елена“. Реагирахме категорично срещу опитите на Вселенския патриарх Вартоломей да махне този паметник. Чествахме тържествено в началото на този отчетен период 195 годишнината от рождението на Антим I, а през тази година ще отбележим неговата 200 годишнина.

Пета основна наша задача бе реакцията на новопоявяващи се етнорелигиозни рискове, опасности и проблеми пред страната като цяло и пред нас самите, за

които в обществото и в институциите няма достатъчно усет.

Такъв риск са финансираните от външни сили най-различни опити за пренаписването на нашата история на Възраждането и Балканската война, с което се цели промяна на националната ни идентичност, за да реализират неоосманистки или други външни интереси.

Риск са различните способности за етнодемографско прочистване на определени региони и създаване на обособени ислямски и турски анклави в България. Смятаме за недопустимо в смесените райони чрез икономически средства да се стимулира процес на промяна на етническия им състав и ускорена смяна на етнодемографската картина. Имаме изключително опасна за националната сигурност на България тенденция, особено силно изразена в приграничните региони на Странджа планина с Турция.

Риск са опитите за промяна на идентичността на ислямизираните българи, придружени със значими средства отвън, а Родопите, където се разгръщат тези тенденции, са част от регион Тракия. Отвън идват различни ислямски фондации, които чрез съответните финансови ресурси строят джамии и прокарват радикални версии на исляма сред българи мохамедани и цигани. Бумът в строителството на джамии в България датира от 1998 г., когато тогавашното правителство подписа Споразумение, с което удовлетвори искането за изпращане на имами от Турция в българските вероизповедни общини и даде съгласие турският Дианет да издържа ислямски центрове в България.

По времето на тогавашното правителство бе прието решението за даване на двойно гражданство на изселили се в Турция бивши български граждани в условията на действаща Конвенция за установяване от 1925 г., регламентираща само едно гражданство, ратифицирана и валидна понастоящем и непротиворечаща на Европейската конвенция за гражданството, която предполага само едно единствено гражданство. И това при положение, че Турция не признава двойното гражданство по собствения си закон.

Имайки предвид подобни рискове, ние заложихме нова стратегия на действия на СТДБ и неговите структури, който трябва да заеме много по-мощно място като патриотична организация изразител на интересите на тракийци, но и на всички българи днес.

3. Работа с държавните институции

СТДБ е наясно, че реализирането на посочените основни задачи не може да стане само чрез нашата дейност, а с помощта и в партньорство с различни държавни институции, пред които ние трябва да оказваме натиск, да формулираме нашите искания, да настояваме те да се реализират и да ги превръщаме в общонационално дело. Затова насочихме нашата активна дейност по посока на всяка от основните държавни институции.

Първо. Опитвахме се да взаимодействаме с всяко от трите редовни правителства и със служебното, оглавявано от проф. Близнашки през този период, провеждайки работни и делови срещи с държавници, общественици, ръководители на държавни институции и политици, включително и с двамата министър-председатели – Бойко Борисов и Пламен Орешарски, проф.

Близнашки, пред които подробно излагахме своите позиции и искахме подкрепа за нашата дейност, включително и нашите искания за обезщетение на тракийските българи, прокудени от родните им места.

Второ. Осъществихме съвместни инициативи с различни министерства. С помощта БНБ и Министерството на съобщенията бе пусната възпоменателна монета и отпечатана марка, посветени на бележити личности и събития от историята на тракийското движение. Осъществихме контакти с Министерството на образованието, за да съдейства за изучаване на тракийската проблематика в българските училища. Пред министъра на отбраната предложихме мотиви и проект за изменение и допълнение на Закона за военните паметници. Инициирахме междуведомствена среща при служебния премиер за обсъждане на статута и управление на върнатите екзархийски имоти в Турция.

Трето. СТДБ е успешен член на Националния съвет за сътрудничество по етническите и демографски въпроси към Министерския съвет на Република България от учредяването му и е вземал активно участие в неговата работа. За съжаление, неговата дейност досега не показва достатъчно ефективност, което се вижда и от провала на опитите за интеграция на ромската общност, а и в тенденциите на отчуждаване на българските турци от българската нация по посока на идентификацията им с Република Турция.

Четвърто, особено важно за нас бе взаимодействието с Министерството на външните работи. Нашата амбиция бе и си остава СТДБ да стане обществен гарант за провеждане на

национално отговорна външна политика, която не само минимизира опасностите пред страната, но и гарантира националните интереси. Изхождахме от предпоставката за ключовата роля на това министерство в преговорите по решаването на тракийските имуществени проблеми.

Затова и СТДБ взема дейно участие и подпомага дейността на МВнР в смесената българо-турска комисия по решаване на спорните въпроси – обезщетяването на тракийските бежанци. Същевременно председателят на СТДБ участва в Обществения съвет към Министерството на външните работи, чиято основна цел е разширяване на диалога с граждански организации. По предложение на Съюза бе осъществен и се превърна в традиция ритуалът на тържествата по повод на 2 юни да бъдат поставяни венци и цветя от името на българската държава пред паметниците на Капитан Петко Войвода в Рим и Киев, като това става и по време на гостуване на официални делегации от Република България в Италия и Украйна. Излязохме с инициатива пред Министерство на външните работи и Министерство на културата за изграждане музей с тракийска сбирка в метоха в Истанбул и възстановяването на православния храм в Лозенград.

Пето. СТДБ осъществи трайни връзки и добро взаимодействие с президентството като превърна в традиция участието на българските вицепрезиденти – най-напред Ангел Марин, а след това яркото участие на Маргарита Попова в организирани от нас събития. Имаме постоянна и активна връзка, която води до пълна подкрепа за нашата дейност от тази институция.

Шесто. Много важен инструмент за нашата работа е взаимодействието с Народното събрание, неговото ръководство и различните председатели и представители на парламентарни групи. Организирахме срещи и сме получавали подкрепа от всеки от поредните председатели на Народното събрание през този период – Михаил Миков и Цеца Цачева. Така постигнахме като резултат факта, че за първи път в историята на страната Българският парламент откри своето заседание на 26 март 2014 г., отбелязвайки деня на Тракия с тържествено слово, произнесено от председателя на Народното събрание. От своя страна ние инициирахме две законодателни предложения за опазване на паметниците на културата и обществените библиотеки.

В същото време не можем да кажем, че всички проблеми, поставяни от нас са намирали решение в действията на Парламента. СТДБ реагира и ще продължи да реагира на едностранния подход на българските политици, които приеха в Народното събрание през януари 2012 г. Декларация за Възродителния процес като опит за етническо прочистване, което не отговаря на реалностите, но досега не смеят да приемат Декларация за много по-страшното етническо прочистване, заграбване на имотите и геноцида на тракийските българи. Смятаме, че събитията в ДПС през декември 2015 г., смяната на неговото ръководство, както и безпрецедентната намеса на турските власти в този конфликт, показаха крайната необходимост за повишена бдителност от българска страна по отношение на опитите на Турция да реализира своята неоосманиска стратегия. Въпросната срамна декларация на Народното събрание от 2012 . по същество даде допълнителни

козове в неоосманистката и ислямистка стратегия на Ердоганова Турция. Това пролича и в безцеремонното заявление на заявление на официалния представител на Република Турция на учредяването на ДОСТ, че „Турция е там, където се говори турски език.“

Седмо. Отдаваме изключително внимание на взаимодействието с органите на местна власт, особено чрез Регионалната асоциация на общините „Тракия“. Трябва да се отбележи добрата съвместна работа с кметовете по места. Особено внимание отделяме на издигането на ръководни длъжности в общините и държавата наши представители, на търсенето на пътища за осигуряване на тракийски представители сред общинските съветници и кметове по места. Затова по времето на местните избори нашата формула бе да застанем зад всички кметове и общински съветници, които подкрепят тракийската кауза и организация, и тя доказва своята основателност. Много добре работим с кметицата на град София, която бе отличена с най-високото отличие на Съюза – златен медал „Петко войвода“ с лента. По време на церемонията г-жа Фандъкова заяви: „Вашата, тракийската кауза е и моя кауза!“ Нашата стратегия е да превърнем тракийската кауза в кауза на колкото се може повече кметове и областни управители. Високо можем да оценим взаимодействието с кметовете на Стара Загора, Хасково, Смолян, Бургас и на много други общини в страната.

Осмо. Стараем се да взаимодействаме и с други неправителствени организации – на първо място с ВМРО. Имаме рамков договор за сътрудничество със Съюз „Произведено в България и Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва.“

4. Работа на СТДБ с европейските институции

Имайки предвид нашето членство и зависимост от ЕС, както и предстоящото председателство на нашата страна в тази организация, ние си поставихме за задача да търсим реализация на националните интереси в европейски контекст чрез съответното съчетаване на националното и европейското начало.

За нас е ясно, че само с усилията на българската държава не можем да защитим нашите интереси в преговори с много мощната и претендираща за регионална сила и лидерска роля на Балканите неоосманистка Турция. Затова търсим европейска подкрепа за обезщетяване на тракийските българи и като обществена организация поставяме това като открит проблем, който трябва да бъде решен преди евентуално присъединяване на Турция към ЕС.

Търсим ресурси от фондовете на ЕС за решаване на проблемите на тракийския регион и особено на срутилите се икономически и демографски погранични региони. Категорично сме за запазване на националния суверенитет върху българските територии в съществуващите граници и ще водим яростна битка с всякакви опити за сепаратистки тенденции, конструиране на нации, действия по обособяване на една или друга част от страната в полза на чужди интереси.

През 2008 г. благодарение на нашите евродепутати доц. Маруся Любчева и Евгени Кирилов, подкрепени от министъра на външните работи Николай Младенов със свое решение Европейският парламент обвърза членството на Турция с решаването на проблема с тракийските имоти. През 2009 г. по

инициатива на СТДБ и със съдействието на доц. Маруся Любчева тогавашното българско правителство подкрепи финансово Централния държавен архив, който извърши огромна работа и инвентаризира имотите на тракийци в Източна Тракия и Мала Азия.

През 2012 година СТДБ инициира и организира подписка в защита на имуществените интереси на българите от Източна Тракия и Мала Азия, която да предостави в Европейския парламент. Тя получи подкрепата на хиляди тракийци, на редица български патриотични и родолюбиви организации.

През ноември 2013 г. делегация на СТДБ бе на посещение в Европейския парламент, проведе конференция, представи книгата на акад. Георги Марков, посети различни заседания, опитвайки се да представи тракийската кауза и да получи подкрепа за нея. Проведена бе среща в Главна дирекция „Разширяване“, която осъществява мониторинг на Република Турция за членство в ЕС, където бяха представени нерешените ни въпроси с Турция като акцентирахме на проблемите с обезщетенията за тракийските бежанци. Запознахме събеседниците си с историята на тракийци и посочихме, че СТДБ се развива по европейски стандарти. Нашето искане беше при подновяването на преговорите на ЕС с Турция за нейното членство, отново да се включи като предварително изискване решаването на нерешените проблеми на тракийските българи. През 2015 г се обърнахме със специално писмо към Папата да прояви солидарност към моралните интереси на тракийските българи по примера на оказаната от него подкрепа за признаване на Арменския геноцид.

5. Партньорството с Политически клуб „Тракия“

Съюзът на тракийските дружества и неговото Централно ръководство активно партнира с ПК „Тракия“ в местните, парламентарните и президентски избори през изминалия пет-годишен период. Благодарение на това партньорство се търсят и намират решения във взаимодействие с местните тракийски дружества за включване на наши представители в местните органи на властта.

6. Изследователска дейност и Тракийския научен институт

СТДБ не би могъл да функционира успешно без научната и експертна дейност на Тракийския научен институт, който при нулеви финанси и на обществени начала успява да развива активна дейност, подпомогнат единствено от СТДБ. Тя е концентрирана преди всичко в координирането и обединяването на научния потенциал на страната при изследването и обсъждането на основните проблеми в историята и настоящето на тракийските българи, което е свързано и с различни публикации, които се извършват както от института, така и от множество наши ръководители и активисти като Иван Филчев, Петра Мечева, Златко Попчев, Елена Алекова, Христо Гиневски, Тодор Коруев, Светозар Елдъров, Георги Илиев, Стоян Райчевски, Любомир Шопов, Димитър Шалапатов и редица други.

При ограничените ресурси, с които разполага ТНИ се опитва като неправителствена организация да мобилизира научни работници от различни институции преди всичко чрез колективни инициативи от рода на научни конференции, обединяващи

учените около дискусия и търсене на отговори на определени проблеми. През изминалия период Тракийския научен институт превърна в традиция обогатяването на дейностите на ежегодните тържества на Петрова нива с научна конференция, както и отбелязването с научни конференции на важни годишнини, даващи възможност за допълнителното тяхно осмисляне. Общо за петте години заедно сме провели над десет научни конференции като редица от тях са в сътрудничество с различни други организации като Македонския научен институт, Института за исторически изследвания към БАН, Историческия факултет на Софийския университет, различни местни тракийски организации и пр. Резултатите от тези конференции вече са публикувани в кн. 11-12 на Известия на ТНИ. Излезе от печат кн. 13, подготвя се и кн. 14.

Наша стратегическа задача заедно с Тракийския научен институт е огромната работа по подготовката и издаването на Енциклопедия „Тракия“. Началото на тази дейност е поставена, създадена е концепция, словник и предстои следващият етап, свързан с осигуряването на много важното и нужно за тази дейност финансиране, което трябва да обедини целия научен потенциал на страната и експертни възможности на тракийските организации за осъществяване на това грандиозно дело.

Тракийският научен институт е ангажиран и в значителна приложно-издирвателска и експертна дейност. Тя е свързана с проучване в Централния държавен архив и Архива на МВнР. В ход е проучване в Централния военен архив за откриване на визуална и друга информация за българската църква „Св. Спиридон“ в Лозенград, която ще подпомогне инициативата за

нейното възстановяване. В хода на проучванията бе намерен нотариалният акт на църквата, съдържащ подробно описание на архитектурните и строителни детайли на сградата.

Сътрудниците на ТНИ участват в разработването на становища, позиции, законопроекти и предложения до различни институции, в ежегодното издаване на единен календар на СТДБ, в организирането на ученически конкурси, свързани с тракийската проблематика, с инициативи по въвеждането на обучение по тракийските проблеми в българските училища.

През 2013 г. председателят на БАН акад. Стефан Воденичаров, председателят на Съюза на тракийските дружества в България и директорът на Тракийския научен институт чл. кор. проф. Васил Проданов подписаха споразумение за съвместна дейност.

7. Запазване и използване на библиотечното богатство

120-годишната история на Тракийската организация е свързана с огромно документално и книжовно богатство, разпръснато на различни места и за нас изключително важно е събирането и създаването на възможности за активно ползване на това богатство от всеки изследовател и всеки интересуващ се от тази проблематика. Затова и през изминалия петгодишен период една от задачите ни беше слагане в ред и обогатяване на книжовното богатство на библиотечния фонд на Съюза. Извършена бе неговата инвентаризация и систематизация в съответни рубрики, в библиографски списъци, които да бъдат компютъризирани. Изготвен бе систематичен, азбучен и

топографски каталог. Започна качване на сайта на СТДБ на нови книги и редки издания от библиотеката. Изработена бе специална витрина, на която периодично да се показват новопостъпилите книги, ценни ръкописи, документи, музейни експонати и архивни издания, които отразяват живота на тракийските българи – бежанци от Тракия и Мала Азия. Бяха поставени нови библиотечни шкафове, което позволи разполагането на книгите според изискванията за работа в библиотеките. Набавени бяха чрез дарения и закупуване стотици нови книги.

Всичко това даде възможност за много по-активно ползване на библиотеката и започнаха да се правят множество тематични справки за Тракийския институт, в Тракия и тракийци от страната. Увеличи се броят на читателите, които желаят да ползват библиотечния ни фонд или да им бъде извършена библиотечно-библиографска справка. Книги могат да ползват всички, които са членове на нашите дружества по места, а така също и не членове на Съюза. Внесохме предложение за изменение и допълнение на Закона за библиотеките, в който се опитахме да дадем статут на съхраняваните книжни фондове в СТДБ и тракийските дружества.

8. Организационно укрепване на СТДБ

СТДБ е една от двете най-големи и най-стари неправителствени организации в България, което прави изключително важен въпросът за организацията на нейната дейност. От своето възстановяване насам организацията е преживяла естествено развитие и е неправилно да се смята, че тя е механичен сбор от своите членове. Обединението естествено

носи ново качество и дава качествено нови възможности. Съгласно въведените императивни норми от Закона за юридическите лица с нестопанска цел СТДБ е сдружение на юридически и физически лица. Няма малки и големи, по-важни и по-малко важни структури в него. Всяко дружество и всеки член влага своя уникален принос за развитие на тракийското дело, в т. ч. и ТНИ, клуб „Родопи“, клуб „Ветерани“, Клуб на малоазийските българи, Тракийският младежки съюз, Тракийският женски съюз, Инициативата „Завръщане към корените“ и т.н. В нашата дейност трябва да продължим усилията за укрепване връзките по вертикала и хоризонтала, осигуряване на еднопосочност на усилията, укрепване на преките и обратни информационни връзки, преодоляване местнически настроения и някои центробежни тенденции. Необходима ни е по-висока активност на регионалните съвети, които не са ръководни органи, но подпомагат по-добрата координация между отделните дружества от една област. Нужна ни е и по-добра финансова дисциплина. Уставно това, което отличава организацията е, че тя се гради на принципа на индивидуалното и колективно членство, свързана с висока степен на финансова и организационна самостоятелност на местните дружества. Тази структура има своите положителни страни, защото дава автономия и възможност за самоинициатива и активност на местните организации. Но има и своите негативни следствия, тъй като затруднява функционирането на СТДБ като цялостна структура, благоприятства местнически настроения, пречи на движението на информацията между различните равнища и най-вече рязко затруднява финансирането на основни негови дейности, особено на централно равнище.

Към това се добавя още един момент, характерен за всички организации у нас в контекста и на демографската криза, и на общите кризисни процеси в българското общество – намаляването на членската маса и ограничаване на дееспособността на редица дружества, които в много отношения съществуват формално. В анализите, които сме правили през изминалите пет години се отбелязват също опасностите от вътрешни междуособици, от маргинализация на организациите, от дезинтеграция в резултат на самоизолирането на отделни местни организации от задачите и дейностите на СТДБ като цяло.

За нас беше ясно, че оставането на организацията в миналото като културно-просветна структура, без позиции по актуалните проблеми и без приемственост между поколенията носи със себе си сериозни опасности. В този смисъл културно-просветната дейност е само част от статута на Съюза.

Паралелно с това стана ясно, че протича процес, характерен за цялото българско общество – на застаряване. Средната възраст на българина днес е 43-44 години и това води като цяло до застаряване на голямата част от организациите като се има предвид, че младото поколение не е особено активно във включването си в различни обществени организации. Това превърна в съществен проблема за качеството и активността на кадрите в организацията.

Нашата стратегия през изминалите пет години беше насочена към преодоляването на тези опасности, към отварянето на организацията към всички патриотично настроени българи, които подкрепят тракийската кауза като част от българския

национален идеал. Важна задача стана изграждането на нови дружества на територии, където нямаме такива.

Като се има предвид намаляването на влиянието ни сред младите хора и липсата на приемственост между поколенията, ние си поставихме за задача да активизираме връзките с младите. През 2012 г. бе проведена Национална работна среща, на която бе обсъден модел за развитие на тракийското младежко движение, неговото укрепване и развитие. Същият бе одобрен от Централното ръководство. Възстанови и активизира своята дейност Тракийски младежки съюз.

За подмладяването на организациите и привличане на нови поколения към тракийската кауза последователно за две години бяха проведени два средношколски конкурса. Първият бе през 2014 г. на тема „100 години от Балканските войни и разорението на тракийските българи”. В него взеха участие 104 ученици от цялата страна, с общо 102 разработки. 11 отличени участници получиха като награда екскурзия до Европейски парламент в Брюксел, а останалите участници бяха отличени с грамота и екземпляр от книгата на Л. Милетич „Разорението на тракийските българи”, издание на Издателство „З. Стоянов”, което издадохме с помощта на члена на ВК г-н Иван Гранитски.

Тази инициатива бе продължена през 2015 г. с Национален ученически конкурс „Капитан Петко Войвода – живот, посветен на свободата” за есе и мултимедийна презентация, организиран от Съюза на тракийските дружества в България, по инициатива на Тракийския женски съюз и със съдействието на Тракийския научен институт.

За организационното и структурно укрепване на Съюза бе въведена единната членска карта, която трябваше да засили интегритета и единството ни. Бе отпечатан и единния календар на Съюза, който се утвърди като форма за консолидация и доби голяма популярност сред тракийските дружества.

Целесъобразна се оказа идеята да се организират регулярни съвещания по региони с актива на тракийските дружества в страната - по график, съгласувани с регионалните председатели. Трябва да признаем, че не навсякъде това получи подкрепа, но трябва да има развитие в бъдеще.

Във връзка с възможностите за влияние на СТДБ върху общественото мнение и институциите в страната през тази година решихме, че е добре да се ориентираме и към една друга форма на дейност. Преценихме, че са ни необходими като съюзник значими обществени фигури с публичен образ и влияние. Затова и поставихме началото на привличането на такива фигури като индивидуални членове на организацията, което беше и решението на ВК на СТДБ. Гордост за нас е, че в редиците ни се вляха такива изтъкнати български интелектуалци и тракийци, като акад. Георги Марков, акад. Стефан Воденичаров - председател на БАН, проф. Стати Статев – ректор на УНСС, проф. Николай Михайлов, зав. Катедра в Университета по архитектура, издателят Иван Гранитски, Тончо Токмакчиев, Венцеслав Кисъов (вече покойник), Марин Янев, Петя Буюклиева, Благовест и Светослав Аргирови и др. Мнозина от тях участват в наши прояви като конференции, събори, срещи.

В организационно отношение бих отбелязал още два проблема. Първият е някои опити да се създават паралелни

структури на тези на тракийските организации, което е опасно и ерозира нашите възможности за влияние в обществото, какъвто беше случая с Инициативата „Памет 1913 г.“, в който случай с нейния автор Иван Бунков съгласувахме партньорство. Възникнаха някои недоразумения и с Инициативата „Завръщане към корените“, която води началото си от 1993 г., по отношение нейния юридически статус и форма на функциониране. Уточнихме се с г-жа Божанка Богданова да уредим принципно тези въпроси. Важното в двата цитирани случаи е, че имаше добра воля. Вторият е необходимостта от повишаване на подготовката на нашия актив, от неговото взаимодействие.

Имайки предвид ролята на оценките и стимулите за най-добрите, СТДБ излезе с инициатива пред държавните органи да бъде отбелязана от тях значимостта на нейни дейци, които имат особено важна роля както в тракийската организация, така и за България като цяло. В резултат на това, факт е удостоверяването на г-н Костадин Карамитрев посмъртно със званието „Почетен гражданин на Хасково“ и на г-жа Петра Мечева със званието „Почетен гражданин на Стара Загора“.

Тракийската организация изразява своето удовлетворение и от признанието на доц. д-р Атанас Щерев, на който президента Плевнелиев връчи орден „Стара планина“ – първа степен за заслуги към българското здравеопазване, Калинка Стурова със „Златен век“ за заслуги към българската култура, Михаил Вълков орден „Кирил и Методий“ за заслуги към тракийското движение и за принос към българската култура и образование, проф. Филчев почетен гражданин на Малко Търново. Централното ръководство на Съюза награди заслужили дейци на тракийското движение,

дружества, общественици и медии в лицето на Таньо Стайковски, Тракийско дружество „Фере” – с. Ракитница, Христина Делиева, Васил Бъчваров, Христо Димов и Милен Михайлов, Лиляна Йотова, Лазар Стоилов, Тодор Иванов, редакцията на в. „Старозагорски новини“, Никола Инджов, Калинка Згурова, Милка Спасова, Нонка Матова, Маруся Любчева, Николай Султанов, Божанка Богданова, Весела Смилец и БНТ, Костадинка Димитрова, Николай Димитров.

Ръководният екип на Съюза, в лицето на Върховният комитет, Централното ръководство и експертният екип работиха сплотено, всеотдайно, с чувство на дълг и отговорност за тракийската кауза, за възхода и единството на тракийската организация.

9. Декларации, подписки и инициативи на СТДБ, които го правят активен участник в публичното пространство на страната

Една от важните посоки, чрез които СТДБ реализира задачата за обръщането си към актуалните проблеми на нашето общество, станаха декларациите, подписките и писмата, които той започна да излъчва при всяко по-важно събитие в публичното пространство. За изминалите пет години по същество нашата организация зае ясни публични позиции по голяма част от горещите проблеми на българското общество. Ще отбележа само някои от тях: Декларацията за защита на Българската православна църква, писмо до Министерството на външните работи за включване в Държавния протокол и официални делегации за полагане на венци и цветя от страна на държавни делегации на паметниците на Капитан Петко Войвода в Рим и в

Киев, Декларация от участниците в Националното тракийско поклонение „Ден на тракийската памет“, Маджарово 2012. Особено остра бе декларацията на СТДБ по решението на Българския парламент за т.н. „възродителен процес“. Бе изтъкнато, че пример за геноцид и за етническо прочистване е трагедията на тракийските българи в началото на 20 век и заграбването на имотите им от турската държава. Тези имоти и до днес не са върнати, нито са получени компенсации от наследниците им. Важна бе декларацията за мир и добросъседство, чрез която СТДБ заяви, че като държава, членка на Европейския съюз, ние сме в правото си да изискваме от съседните нам страни реципрочно уважение към българската история, държава и народ и недопускане на посегателства върху правата и интересите на българите, живеещи на тяхна територия. СТДБ изрази позиции по казуса Сирия, относно някои изказвания на Президента Плевнелиев, за запазване на театъра в Смолян, за запазване на болницата в Девин, по предстоящата промяна в учебните планове по литература, по повод изявлението на турския премиер Реджеп Тайип Ердоган. Изразили сме също позиции по проектозакона за вероизповеданията, по лансирането на версията за т.нар. „помашка нация“, по проекта за продажба на земя на чуждестранни граждани, за военните паметници, за изучаването на драмата на тракийци в учебниците по история.

СТДБ и ТНИ изработиха и предложиха проект за Декларация на Народното събрание в памет на разорението и прогонването на тракийските българи. Надеждата ни бе тя да обедини всички парламентарни групи около тракийската кауза. Декларацията беше прочетена от парламентарната трибуна на 13 декември 2013

г. от Минчо Минчев – ръководител на патриотичен кръг „Нова зора“. През 2015 г. заместник-председателя на Народното събрание г-н Красимир Каракачанов произнесе реч, отбелязваща 26 март – Деня на Тракия. В нея се изразява и тревога във връзка с речта на предизборен митинг на турския премиер Ердоган, отнасяща се до съдбата на Тракия. Изтъква се, че това е опасен прецедент, който вреди на добросъседството и не допринася за развитие на двустранните отношения между Република България и Република Турция. Това е езикът на други времена, който разравя жаравата на миналото и минира пътя към бъдещето. Специално се отбелязва, че ще продължи борбата за справедливо овъзмездяване на наследниците на тракийските българи за ограбените им имоти по време на насилственото им прокуждане.

10. Работа с балканските държави, с които споделяме регион Тракия и наследството на тракийските българи

Специално внимание отделяме на работата с държавите, с които е свързана историята на тракийските българи, дошли от Източна, Западна Тракия и Мала Азия.

Първо. Това е свързано с развитие на нашите отношения с Турция. Тези отношения за нас са важни, защото са свързани с разрешаване на имуществените въпроси на тракийските българи. За съжаление Турция отказва да преговаря за исканията на тракийци и е готова на диалог само по частна публична собственост като тази на Екзархията в Истанбул и мюфтийските имоти в България. Нейната политика е подчинена на

неоосманистката стратегия, която изисква реципрочно връщане на вакъфските имоти на ислямското вероизповедание в България, финансирано от турския Дианет, който се е превърнал в институцията, финансираща и ръководеща ислямските вероизповедания във всички страни на Балканите, в т. ч. и в България. На практика това е намеса в работата на българската държава и отглеждане на кръгове, които играят ролята на турска агентура и проводник на турските интереси на наша територия.

През 2015 година отбелязахме 90-годишнината от подписването на изключително важния за нас тракийци Ангорски договор. Нашата позиция е, че той не е триумф на българската дипломация, а резултат на изключително тежка, бедствена за България ситуация след националната катастрофа, сполетяла страната след Първата световна война. Но така или иначе в него се прави опит за решаване на имуществените проблеми на тракийци. Той поставя тази тема в дневния ред на двустранните ни отношения с Турция в определен смисъл и днес. Ето защо е важно в днешния ден, основавайки се на духа на Ангорския договор да продължим борбата за справедливо решаване на този въпрос.

Следва да отбележим, че нашите работни визити в Одрин и Лозенград и срещи съответно с валията и кмета във връзка с общонационалните инициативи на Съюза, намериха пълно разбиране и обещание за съдействие. Плодотворни бяха и срещите в Екзархията и метоха в Истанбул. Искам специално да отбележа факта, че специалисти от ТНИ със съдействието на СТДБ оказаха ценна и навременна помощ на Настоятелство на

Българската екзархийска православна фондация (вакъф) за съхраняване на книжното богатство и архиви.

В България се наблюдава настъпление от турската страна в областта на меката сила и отвоюване на определени територии с икономически инструменти, за тяхното етнодемографско прочистване, за вкарване на свързани с тази страна хора във важни за националната сигурност институции. За това се мълчи, това не се забелязва, дори напротив, подпомага се този процес. Затова ние настояваме за индивидуално разглеждане на тракийския проблем в двустранните отношения и сме против пакетното му разглеждане с други въпроси, както настоява турската страна.

България и Турция са съседки и взаимодействието между тях е неизбежно. Ние подкрепяме взаимноизгодното сътрудничество между двете страни, но се противопоставяме на всеки опит за “неоосманистка инвазия”, която да подмени историята на отношенията между двете страни с цел завръщане на Турция като водеща геополитическа сила на наша територия и на територията на другите балкански страни.

С тревога следим реислямизацията на Турция и връщането назад от секуларизма на Ататюрк, както и тенденцията да се пренася тази тенденция извън Турция и в други страни на Балканите. Против опитите сме за неправомерно разширяване на територията на исляма в България и исканията за вакъфските имоти, в които се намесва и Турция в преговорите си в България. Не приемаме опитите за намеса в българския политически живот, който направи правителството на Ердоган чрез подкрепата си за

партията на Касим Дал и Корман Исмаилов, както и на Лютви Местан.

Ще следим внимателно какви ще бъдат последствията от споразумението между ЕС и Турция, според което Турция се съгласява на реадмисия на бежанците срещу премахване или отслабване на визовия режим за движение на турски граждани, което в най-висока степен ще засегне България. Предстои оценка на последствията от това решение за България, но ние смятаме за неприемливо обвързването на тези две неща в общ пакет.

Второ. Развитие на нашите отношения с Гърция.

Трябва да признаем, че в международната ни дейност съществува една слабост, и тя е, че не сме намерили сходни партньорски структури в Гърция, а това е важно, за да придадем смислен характер на многобройните посещения там на тракийци от местни тракийски дружества. Би било полезно екскурзиите да се съчетаят с организиране на концерти, изложби и т.н., напомнящи за съдбата на тракийските бежанци. Смятаме да активизиране взаимовръзките с Гърция и за тази цел бе проведена специална среща с гръцкия посланик. С Гърция ще си сътрудничим не само във връзка с общото историческо наследство и ролята на Петко войвода в нашата и тяхната история, но и при координиране в някои случаи на нашите действия във връзка с исканията ни към турската страна. През 2013 г. председателят на СТДБ се срещна с посланика на Гърция по повод на поставяне на паметна плоча на Капитан Петко Войвода на остров Крит. Искам да изразя личната си благодарност на члена на ВК г-н Василиос Меллиос за оказваната помощ и съдействие.

В заключение следва да отбележим в нашата международна дейност усилията ни за приобщаване на организации и държави, които по едни или други причини са готови на сътрудничество с нас – като Кипър, Армения, Китай, имащи проблеми с Турция, както и с Великите сили, които също носят отговорност за съдбата на тракийските българи.

11. Работа с българите в чужбина, особено в Русия и Украйна

Русия и Украйна са територии, на които са локализирани основната част от прогонените и изселените се по време на Османското робство тракийски българи, поради което това са важни направления на нашата дейност. Днес задачата ни се усложнява, поради тежкия конфликт между Русия и Украйна, имащ геополитически и цивилизационни измерения. Каква е нашата позиция по въпроса? Когато става дума за Русия, смятаме, че това е традиционна братска нам страна и не приемаме яростната русофобия сред някои кръгове у нас през последните години. Заради тази русофобия страната ни загуби милиарди долари, които изтекоха от Русия към Англия, САЩ, Германия, Кипър, Турция, но не и към България. България има своя европейски път за развитие, но това не бива да става за сметка на Русия. Напротив, ние трябва да използваме културната, религиозна, езикова близост много по-активно в полза на България. СТДБ е активен и ще развива допълнително активно сътрудничество с организациите на българите на територията на бившите съветски републики. В този дух бе подписан договор за сътрудничество с Регионалната българска национално-културна

автономия на Република Крим «Паисий Хилендарски» с председател Иван Иванович Абажер, с кримските българи и която координира работата на българската общност в Русия. Представител на ТНИ в лицето на проф. Иван Маразов, както и главният редактор на в. „Тракия“ Тодор Коруев посетиха и бяха гости на Шестите общобългарски дни в Крим. Бяха направени дипломатически постъпки за поставяне на паметна плоча на Петко войвода в Санкт Петербург.

Твърде активни и ползотворни бяха и отношенията ни с Асоциацията на българите в Украйна. Следва да отбележим и решаващата помощ на президента на Асоциацията на българите в Украйна Антон Киссе **при изграждане на паметник на Петко войвода** и многостранното развитие на нашето партньорство.

Подготвени са условия за съвместни действия със сродната ни обществена организация в Армения, за което благодарим на члена на ВК **Гарабед Хайрабедян**. Припомням, че в нашата организация винаги е имало представител на Арменската патриотична организация. Продължаваме да търсим възможности за активизиране на международната дейност на съюза в различни държави и общности за създаване на нови партньорски отношения в името на българщината и православието, за пропагандиране на богатото тракийско историческо и културно наследство. Израз на това е поканата за участие на председателя на СТДБ във Втория глобален общественopolитически форум „Срещу престъплението геноцид“, на 23.04.2016 г. от Министерство на външните работи и Парламента на Република Армения.

12. Присъствието на СТДБ в публичното пространство чрез медиите

Дейността на СТДБ се отразява и обединява хиляди хора, както чрез собствените му медии – вестник и сайт, така и чрез останалите медии в българското публично пространство.

Много важен инструмент за нашата дейност е вестник „Тракия“, чрез който основните събития, позиции, дейност, както на национално така и на регионално равнище достигат да всички членове на организацията. Той е едно от обединителните звена в нашия Съюз. От ръководството на вестника бяха положени максимални усилия за подобряване на тематиката на вестника и засилване на читателския интерес към него. Вестникът се публикува и на сайта на СТДБ, за да стигне до максимален брой читатели. За съжаление, поради възрастта на голяма част от членовете на организацията, те не ползват дигитални технологии и въпреки, че финансовите ресурси за неговото издаване в хартиен вариант са изключително недостатъчни, а проблема с рекламите много труден за медиите днес, ние се опитваме да продължим да го издаваме. Важен проблем, свързан с функционирането на вестника остава абонаментът за него.

Значимо завоевание на Съюза стана учредяването на неговият уеб сайт, който отразява инициативите на СТДБ, на дружествата от страната и се чете както в България, така и в чужбина. Най-доброто доказателство за полезността на сайта на СТДБ за потребителите, е броячът, който е видим за всеки посетител.

Към сайта функционират подстраница с информация и документи на ПК „Тракия“; подстраница с информация за

Тракийския научен институт; подстраница с виртуална библиотека, от която всеки читател може да изтегли и прочете статии, брошури и книги, третиращи проблеми на тракийци и Тракия.

Тръгвайки от предпоставката, че всяко събитие рязко увеличава своето значение, ставайки част от публичната сфера, СТДБ се старее неговата дейност да влиза в публичното пространство и през изминалите пет години наблюдаваме засилване на интереса и вниманието на медиите към нашата дейност. Нашите събори и чествания на 26 март редовно намират място по различни телевизии. БиТиВи излъчи специален филм за разорението на тракийските българи. Националната телевизия отрази с нарочен репортаж откриването на паметната плоча на К. Карамитрев. Специално трябва да отбележа нашата работа с Българската национална телевизия, която със съдействието на Тракийския научен институт и СТДБ направи два филма по проблемите на тракийските българи – „Балканската война и геноцида” и „Загубеното Беломорие”.

13. Финансовото състояние на организацията

Днес в България са регистрирани над 30 хиляди граждански организации. Голяма част от тях, по статистически данни са финансирани от външни „благодетели” с около 2 млрд. долара през изминалите 26 години, за да обслужват нечии интереси. СТДБ е уникален с това, че е една от двете най-стари български организации, които поради това и не получават щедро финансиране от чужди държави. Финансирането се превръща всъщност в най-тежкия проблем на организацията. Хроничният

недостиг на средства затруднява изпълнението на много от нейните стратегически задачи.

През изминалия период търсенето на финансиране бе ориентирано в четири основни посоки:

Първо. Членският внос от тракийските дружества и отчисленията от стопанска дейност, както се изисква от устава на организацията. Той е материалната връзка на членовете със Съюза. Неизпълнението на това задължение води до отслабването на Съюза и невъзможността му да изпълнява своята План-програма. За съжаление изпълнението на устава се оказа много труден проблем, поради което Централното ръководство бе принудено да търси по най-различен начин средства от другаде, в частност и с лични средства на председателя на СТДБ, тъй като вноските от дружествата трудно покриваха дори издръжката на в. „Тракия“. Това е най-тежкия и нерешен окончателно проблем на СТДБ. Искам да благодаря на тракийските дружества, на техните председатели и ръководства в Стара Загора, Бургас, Хасково, Ямбол, Карнобат, Свиленград, които изцяло и точно, както изисква Устава изпълняват техните задължения. В някаква степен това се отнася и за тракийските дружества във Варна и Пловдив.

Второ. Финансиране от различни външни източници, опити за проектно финансиране. През 2011 г. станахме конструктивен партньор с Агенцията за хората с увреждания, при нас вече работят двама души по съвместната програма, която подписахме, получаваме и финансиране за тяхното заплащане. Бе сформиран екип за изготвяне на европейски програми по европейски

проекти, но за съжаление в това отношение не успяхме да постигнем съществени успехи и проекта се оказа неефективен.

Трето. Финансиране от страна на държавата, която оценява нейната голяма значимост за българското общество и осигурява съответната помощ. Това е много трудно като се имат предвид смяната на партии и правителства и непрекъснатият бюджетен дефицит в държавата през периода 2011-2015 г. Независимо от тази трудност обаче като пробив в нашите усилия може да оценим факта, че Българската държава, с подкрепата на парламента, на правителството на Бойко Борисов и всички парламентарни групи отдаде заслужено признание на Съюза като национално значима организация, включвайки го в държавния бюджет на Република България за 2015 и 2016 г. Без средства организацията бе обречена на маргинализиране. Искам да подчертая, че този факт отхвърля всякакви опити на предубедени арбитри да приписват на организацията политическа обвързаност.

Четвърто. Важен аспект на финансовото състояние на СТДБ е защитата на неговата собственост, от която засега той е на загуба, а не на печалба. От години СТДБ изплаща данъците (сгради и смет) на два имота: почивните станция в гр. Царево, където се борим за признаване на собственост и тази в с. Заберново, Община Малко Търново, където имаме единствено право на ползване. В почивната станция в гр.Царево е назначен и пазач с цел стопанисването ѝ. Изразходвани са не малко средства с цел узаконяването на имотите и снабдяване с документи за собственост, която за сега е само разход.

14. Новите опасности и новите приоритети

Обръщайки поглед към настоящето и бъдещето в нашето общество и в ЕС, с тревога може да констатираме, че нараства кризисното състояние на българското общество. Никога в него не е имало такава омраза и ненавист, толкова недоверие, такъв негативизъм по презумпция към всеки и всичко. Всяка негативна информация и манипулация за всеки и всичко се възприема априори като вярна, всяка позитивна най-често не се забелязва. Това виждаме и в отношенията понякога вътре в тракийската организация. Тази свръхчувствителност и откритост към всяка негативна информация обяснява и лекотата, с която някои хора се опитаха да променят на 180 градуса реалните цели и действия на нашата делегация в Брюксел, когато посетихме Европарламента, за да търсим подкрепа за нашата кауза.

На фона на кризата на политическата система в България и липсата на силно гражданско общество, ще нараства ролята на организации като Съюза на тракийските дружества. В условията на евроинтеграция и усложняваща се международна обстановка, е изключително важно да се отстояват националните интереси. Ето защо ние постоянно атакуваме държавните институции с наши предложения и каним национални ръководители на наши прояви.

В новата геополитическа ситуация и България се превръща в държава, която се сблъсква с противоречията в региона между САЩ, ЕС, Турция и Русия. И в този случай СТДБ може да играе важна обединителната роля за консолидацията на българското общество в защита на тези позиции, които отговарят на националните ни интереси.

Тракийският регион в най-висока степен е изправен е пред бежанския проблем и преминаващите през Странджа планина бежанци застрашително нарастват. Затова и СТДБ винаги е настоявал за пълно възстановяване на граничните заграждения по цялата граница между България и Турция.

СТДБ вече реагира и ще продължи да реагира изключително остро на процесите на ислямизация, извършвани от фондации и групи, особено сред циганското население в България.

Изключително опасна е тенденцията също в обезлюдяващите региони в Странджа покрай турската граница земята да се изкупува от чужденци от различни националности, главно от Близкия Изток и Азия, които разполагат с финансови ресурси. Сред тях са турци, сирийци, ливанци и катарци. Според български брокери, парите за сделките със земя идват основно от ислямски фондове. Това е изключително опасна тенденция и след нейното проучване смятаме да реагираме остро в публичното пространство.

Обществото ни днес е разделено повече от всякога преди и това пречи и на нашата работа. Ние виждаме като своя задача обединяването на български граждани с различна политическа и верска принадлежност. Готови сме да бъдем инициатори за диалог по различни проблеми, колкото и да сме разделени по тях. Смятам, че в това отношение много важен е диалогът за постигане на съгласие по единна интерпретация на събитията от нашата обща история от времето на турското робство през Балканските войни и прогонването на тракийските българи до наши дни.

Наскоро един министър си отиде, заради опити да се пренапише българската история, свързана с борбите срещу Османската империя. Ние сме водили и ще продължим да водим битка срещу опитите за манипулации в това отношение.

Нараства кризата и се плодят апокалиптичните прогнози за разпадни процеси в ЕС. През изминалите 26 години България в много отношения се оказва голямият губещ, защото замени националните интереси с европейски неолиберални ценности. Задача на Съюза би следвало да бъде връщането и защитата на националните ценности срещу компрадорските политически елити, които предават България.

Изключително тревожен факт за нас е оттеглянето на държавата от честването на 140 годишнината от Априлското въстание и отказът да се създаде национален комитет за честването под егидата на държавата. За нас това е израз на отстъпление спрямо неоосманистката роля на Турция и опит да се използват мюсюлманите за неоосманистката ѝ политика.

Призоваваме българската държава да спре намесата на арабски ислямски фондации и проповедници на българска територия. Скандално е да се остави ислямското вероизповедание у нас под контрола на една чужда държава. Изключително опасно за България днес е, че основната част от имамите са обучени в държави с радикален ислям от Близкия Изток.

Много внимателно и с тревога наблюдаваме през последните месеци процесите в ДПС и обособяването на открити, директно обслужващи Турция политически партии като ДОСТ. За нас неолибералният мултикултурализъм има разрушаваща роля за

българската държава, така както и за цяла Европа. Както бежанската вълна, така и падането на визите за турски граждани ще доведат до рязко засилване на рисковете за България и СТДБ ще реагира активно на тези процеси.

През 2016 година се навършват 120 години от създаването на първото тракийско дружество и началото на организирано тракийско движение. Ние ще отбележим по подобаващ начин тази годишнина, която отново поставя на дневен ред въпроса защо е нужна Тракийската организация 120 години по-късно. Нашата позиция е, че именно в тази ситуация, когато България се нуждае повече от всякога от национален дух, национални сили, възраждане на българското, оцеляване в една все по-сложна международна среда, е необходима и тракийската организация. Някога тракийци бягаха в България при своите сънародници, за да оцелеят в рамките на своята държава. Сега над 2 милиона българи напуснаха, а границите ни с Турция и територията на Петрова нива, Странджа, Малко Търново, където правим своите ежегодни събори, през изминалата година са били пресечени от близо 30 хиляди нелегални емигранти, които са от различен цивилизационен ареал и създават една съвсем нова ситуация в страната.

Именно в тази ситуация СТДБ би следвало да се издигне до равнището на историческите очаквания. Ако държавата е все по-неефективна и зависима отвън, ако голяма част от неправителствените организации са финансирани със стотици милиони от чужди държави, за да прокарат бедствени за страната ни интереси, то една от двете най-стари и патриотични

организации в България, каквото е СТДБ, е нужна на България повече от всякога.

Обстановката в България налага все повече да бъдем силен фактор за защита на националните интереси, за утвърждаване на изконните тракийски ценности – патриотизъм, гордост от героичното минало, приемственост на ценностите, морала и православния дух на българския народ.

Надявам се с общи усилия да се справим пред новите предизвикателства, пред които сме изправени.

В заключение искам да благодаря на всички членове на Върховния комитет, Централното ръководство, председатели на тракийските дружества, на нашите структури, на хилядите тракийци, които се включиха всеотдайно в дейността на СТДБ и които се бориха за тракийската – значи българската кауза.

16 април 2016

гр. София

(Благодарност към гостите, които са дошли)